

بیمه ای برای حمایت از پرستاران

واقعیت این است که در حرفه هایی مانند پرستاری خطای سهوی فرد گاه به قیمت جان بیمار و یا صدمات جبران ناپذیر به سلامت اوظاهر می شود.امکان بروز این دست خطاها با وجود کمبود نیروی کار در حوزه پرستاری و به دنبال آن کار کشیدن بیش از حد از پرستار بالا می رود. همین موضوع می تواند احتمال بروز خطاهای سهوی بر اثر خستگی و فشار زیاد را بالا ببرد و زندگی مالی و حرفه ای پرستار را با مخاطرات جدی رو به رو کند. بیمه مسئولیت پیراپزشکان، نوعی بیمه مسئولیت است که پرستاران ، پزشکان و سایر کادر درمانی را تحت پوشش قرار می دهد. چنانچه مشخص شود آسیب وارد شده به بیمار به دلیل خطای سهوی پرستار بوده است، شرکت بیمه گر موظف به پرداخت غرامت به بیمار یا خانواده او می باشد.

شگفتانه‌های کویری

راهنمای سفر به بزرگ ترین آینه طبیعی ایران

سمیه محمدنیا حنایی

روزنامه‌نگار

پوشش فوت: اگر به دلیل خطای سهوی پرستار، بیمار جان خود را از دست دهد، شرکت بیمه گر باید دیه تعیین شده قوه قضائیه براساس ماه عادی و ماه حرام همان سال را پرداخت کند.
توجه کنید که گاه شرکت های بیمه گر تنها یک پوشش دیه دارند.
پوشش نقص عضو: چنانچه بیمار به دلیل قصور پرستار دچار نقص عضو شود، شرکت بیمه گر براساس رای دادگاه، میزان غرامت تعیین شده برای فرد آسیب دیده را باید پرداخت کند.
پوشش افزایش دیات برای سال های آتی: اگر چند سال بعد از پایان مدت بیمه نامه، مشکلی برای یکی از بیماران سابق پرستار به وجود آید، که با ورود دادگاه به این قضیه اثبات شود این مشکلات ناشی از قصور چند سال پیش پرستار در هنگام خدمت است و او مجبور به پرداخت غرامت می باشد.

این جاده در واقع مسیری است که برای ماشین های معدن نمک تعبیه شده است اما استفاده از آن برای عموم آزاد است.

مهمانان فصلی دریاچه

حاشیه ابتدایی دریاچه سرزمین های باتلاقی با گیاهان خار ماندنی بود که از میانشان صدای پرندگان مختلف می آمد.لک لک های مهاجر نیز در میان این علفزارها لانه داشتند و ما شانس آن را داشتیم که یکی از آن ها را در هنگام پرواز مشاهده کنیم. علاوه بر این لک لک ها صدای جیغ غاز خاکستری نیز به گوشمان رسید اما از آن جایی که نگران بودیم در داخل خاک باتلاقی فرو رویم از گشت و گذار در آن جا دل کنذیم. محلی ها هم در کنار دریاچه حضور داشتند و با گرفتن مبالغی گاه نقره داغ کننده به گردشگران کمک می رساندند. آن ها می گفتند عقاب و آفتوت نیز در محیط وجود دارد. در نزدیکی دریاچه خبری از منغازه و حتی دکه خريد نبود. بنابراین باید مایحتاج را قبل تر از قم تهیه می کردیم.

در دریاچه شاهی چه می گذرد؟

بلاخره دوباره در جاده خاکی به رانندگی ادامه دادیم. عبور از جاده ای که کناره های آبیش بی کم و کاست آسمان را منعکس می کند دقیقا مانند این است که در جاده ای بر فراز آسمان ها در حال رانندگی هستید. از زیبایی این مسیر هر چه بگویم کم

حوضچه سلطان

تقریبا می توان گفت هر زمان که بشر در طبیعت دست برده است، نتیجه ای جز خرابی های تاسف بار زیست محیطی نداشته است. مثلا سدهایی که به اشتباه زده می شوند و گاه اکوسیستم یک منطقه را به کلی نابود می کند و یا تغییر کاربری اراضی حاصلخیز که نتیجه اش کوچ اجباری حیات وحش و حتی انقراض نسل هایی از این موجودات می شود. اما در این کویر بی آب و علف انگار که دست خدا از استین عدو بیرون آمده باشد، انسان ها بی آنکه فکرش را بکنند باعث و بانی دریاچه نمکینی در دل کویر شده اند. دریاچه شاهی یا همان حوضچه سلطان در واقع از نتایج احداث جاده شوسه تهران- قم در سال ۱۸۳۳ میلادی است. منابع تغذیه کننده این دریاچه چندین رودخانه است که مهم ترین آن ها «رود شور» و «قره چای» هستند. از آن جایی که این رودها از سرزمین های نمکی و شوره زار می گذرند همراه خود املاح شور و معدنی زیادی را به سوغات می آورند. سوغاتی این رودها از یک طرف و واقع شدن دریاچه در منطقه کم باران ایران باعث شده تا لایه های ضخیمی از نمک سطح زیر آب دریاچه را بپوشاند. در این میان نور خورشید نیز با تابش مستمر خود نقش موثری در تبخیر آب دریاچه از یک طرف و سرعت بخشی به روند رسوب گذاری ایفا می کند. سطح آب دریاچه در فصل های مختلف سال متغیر است و حتی گاهی به خشکی می گراید. مثلا در تابستان که اوج شدت تابش های خورشیدی است و تنها منبع تغذیه دریاچه آب های ناشی از ذوب برف ارتفاعات البرز است، آب بیشتر مناطق دریاچه کاملا تبخیر می شود و رسوبات نمکی با شکل های بسیار جالبی

تمام سطح دریاچه را می پوشانند. این رسوبات هشت ضلعی مانند سوزه بسیار جالبی برای عکاسی هستند. اما با شروع پاییز و باراش های پراکنده، آب سطح دریاچه رفته رفته زیادتز می شود و آینه ای زیبا در میان بیابان گسترده می شود. انعکاس تمام قد آسمان بر روی آب دریاچه از یک طرف و زلال بودن آب و به دنبال آن پیدا بودن کف هشت ضلعی هشت ضلعی، دریاچه زیبایی صد چندانی را در برابر تان خلق می کند. با شروع زمستان سطح آب دریاچه بالاتر می آید و حاشیه دریاچه حالتی باتلاقی و تالابی پیدا می کنند. با سبز شدن گیاهان شور دوست کم کم سر و کله پرندگان مهاجر نیز پیدا می شود و دریاچه که در تابستان به دشت مردگان شباهت داشت سراسر زندگی می شود. با آن که آب دریاچه بالا می آید اما هنوز هم گردشگرانی پیدا می شوند که دل به آب های شور بزنند و عرض ۱۶ کیلومتری دریاچه را با پاهای برهنه قدم بردارند.

دریاچه سلطان در کجا واقع است؟

شاید برای تان جالب باشد که اولین بازدید من از این دریاچه در واقع به صورت اتفاقی بوده است. بیشتر ما مشهدی ها اگر وقتش را داشته باشیم زمان مناسبی برای زیارت حضرت معصومه (س) را در برنامه مان می گنجانیم. یکی از رایج ترین مسیرهای رسیدن به قم از سمت مشهد نیز راه تهران- قم است. بهر حال در جاده تهران- قم بودیم که نگهان تابلوی راهنمایی از جنس تابلوهای گردشگری و به رنگ قهوه ای با عنوان حوضچه سلطان و روستای چشمه شور توجه مان را به خودش جلب کرد. برای رفتن به آن

چنانچه خواستید غروب آفتاب را به نظاره بشینید حتما از یکی از اهالی بخواهید که همراه شما در دریاچه بماند تا مسیر بازگشت را گم نکنید

است. دریاچه شکل بسیار نا منظمی داشت و با آنکه سطح آب نسبت به پاییز اندکی بالاتر آمده است باز هم رسوبات هشت ضلعی خاکستری و قهوه ای کف دریاچه به خوبی دیده می شد. اما آنچه که هوش از سرمان برد انعکاس بی بدیل آسمان بر روی دریاچه بود. برخی معتقدند که وجود املاح معدنی باعث شده سطح دریاچه مانند سطوح صیقل خورده این چنین آینه ای شوند. زیبایی آینه دریاچه را نمی شود دست کم گرفت. این زیبایی تا حدی است که حتی گردشگران را وا می دارد تا مسیر زیادی از این راه را چه در خشکی و چه در آب پیاده طی کنند. عمق دریاچه در بیشتر جاها بسیار کم است و شما می توانید به راحتی در آب قدم بزنید و از این زیبایی که در زیر پاتان دامن گسترانیده است حظ ببرید. فقط دربارۀ پیاده روی در آنجا یک نکته بسیار مهم وجود دارد و آن این است که باید قید شلوار و کفش تان را بزنید. به ویژه اگر جنس شلوار تان از نوع کتان و تیره و کفش های تان نیز چرمی باشد. چرا که تا مدت ها رسوبات شور این دریاچه روی آن ها باقی می مانند. نکته دیگری که باید در پیاده روی روی دریاچه رعایت کنید این است که حتما یک نقطه در دور دست را برای خود مشخص کنید و براساس آن راه را تعیین کنید.

دریاچه به شکل یک بیضی نامنظم است که دو نقطه عمیق دارد که به آن چاله می گویند. چاله سمت راست به نام چاله مره نام دارد و رود قره چو مستقیم به آن می ریزد، اهالی می گویند زمانی که این چاله پر می شود آب اضافی آن به وسیله آبراهه ای به چاله چپ که چاله سلطانی نام دارد، سرازیر می شود. بعد از پر شدن دو چاله آب های اضافی سطح بیشتری از دشت را می پوشانند و دریاچه وسعت می گیرد. شاید برای تان جالب باشد که در این آب های شور جنبه هایی شبیه میگو نیز شنا می کردند. این میگو ها که نوع خاصی و شور دوست هستند با نام آرتیما دارای ابعاد مناسب اقتصادی و زیست محیطی برای دریاچه اند. آرتیمای بومی تنها جانور منطقه نیست انواع مارها، سوسمار، رتیل و عنکبوت نیز در منطقه به وفور یافت می شوند. پس اگر شما هم قصد بازدید از این دریاچه را در سر دارید از راه رفتن در مناطق باتلاقی حاشیه جدا خودداری کنید. خرگوش، مار و آهو نیز از پستاندارانی هستند که این دریاچه را برای زیست گاه خود انتخاب کرده اند. اگر از من می شنوید دو زمان از دریاچه را یعنی هنگام طلوع خورشید و دیگری زمان غروب آن را اصلا از دست ندهید، چرا که در این زمان ها زیبایی آسمان و انعکاس آن بر روی دریاچه تابلویی را خلق می کند که کلمات ناتوان از بیان و توصیف آن است. دلیل دیگر این است که درست در این زمان ها پرندگان مهاجر به خصوص لک لک ها یا در حال ترک خانه و یا در حال بازگشتن به آن هستند و این یعنی شانس شما برای دیدن این پرندگان خیلی بیشتر می شود. اما چنانچه خواستید غروب آفتاب را به نظاره بشینید حتما از یکی از اهالی بخواهید که همراه شما در دریاچه بماند تا مسیر بازگشت را گم نکنید. اهالی برای نشان دادن راه و حتی جاهای دیدنی دریاچه مبلغ ۵۰ هزار تا ۱۰۰ هزار تومان از شما می گیرند. اگر شانس بیاورید می توانید با گروه های گردشگری هماهنگ شوید و به صورت رایگان به جاده اصلی بازگردید. حوضچه کویری اصلا جای مناسبی برای کمپ کردن و شب را تا صبح ماندن نیست. برای همین موضوع بهتر است با توجه به فاصله نزدیکش به قم و حتی تهران یکی از این دو شهر را برای اقامت شبانهگاہی انتخاب کنید. که البته اقامت در قم با توجه به داشتن تعداد قابل قبولی زائر سرا از ماندن در تهران بسیار ارزان تر در می آید.